

Manuel de Pedrolo

Visita a la senyora Soler

Edició i pròleg d'Anna Maria Villalonga

Dossier de premsa

f

FONOLL

Visita a la senyora Soler

Manuel de Pedrolo

Edició i pròleg d'Anna Maria Villalonga

Comissària de l'Any Pedrolo

*"Podem assegurar que la present edició de **Visita a la senyora Soler** representa un somni acomplert, una felicitat conseguida, la joia gens dissimulada de dur a terme una fita que tots els amants de Pedrolo esperàvem amb delit."*

Anna Maria Villalonga

Visita a la senyora Soler, és una clara aposta de l'editorial Fonoll per a consolidar un projecte editorial independent des de les arrels al territori amb el rigor i la cura tant en l'elecció de títols com en l'edició de les obres del seu catàleg.

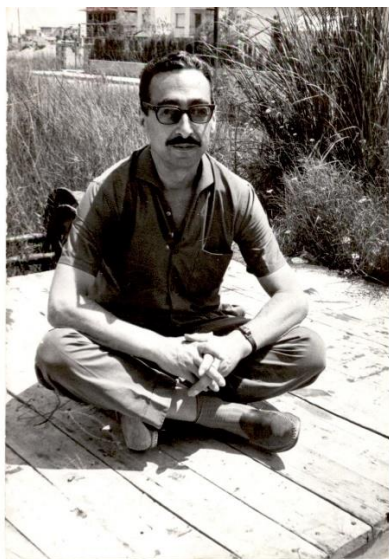
"Es de una inmoralidad de fondo, mucho más que de forma, tan enorme, que consideramos imposible su publicación".

Amb aquesta rotunditat, la censura franquista impedia l'any 1971 que arribés als lectors **Visita a la senyora Soler**, una de les "novel·les perdudes" de Manuel de Pedrolo, que s'ha mantingut inèdita fins ara. Escrita el 1959, la sexualitat femenina hi és tractada des d'una òptica del tot intolerable per a la moral de l'època.

La Jordina té 27 anys i mai ha tingut relacions sexuals. L'ambient familiar i social reprimeix el seu desig. Però la Jordina té un malson sexual recurrent, i amb l'ajut de la seva amiga Simona i de la psicoanàlisi, troba el camí per expressar els seus sentiments i necessitats més profunds. Les conseqüències d'aquest despertar seran imprevisibles.

Amb el rerefons polític i social de la grisa Barcelona de la postguerra, **Visita a la senyora Soler** esdevé un cant agònic en favor de la llibertat. L'autor mostra la repressió, l'opressió moral de la culpa i del pecat, la dificultat de viure en plenitud, i ens acosta a la reivindicació, sempre present a les seves novel·les, de la llibertat sexual de la dona, la seva personalitat, caràcter i capacitat de decidir allò que desitja i vol.

Visita a la senyora Soler en un cant agònic envers la llibertat.

Manuel de Pedrolo (L'Aranyó, 1918 – Barcelona, 1990)

De la novel·la a l'assaig, passant per la poesia, el teatre, el dietari, els relats, els articles periodístics i les traduccions, la seva ploma imparable el convertí en l'autor més prolífic i un dels més llegits de la literatura catalana contemporània.

Home de profundes conviccions d'esquerres i independentista, el seu esperit crític i rebel li va valdre fer-se un lloc en la societat de l'època més enllà de la seva figura com a escriptor. Les seves obres són el clar reflex de la realitat d'unes dècades de repressió i fosc per causa del franquisme, i alhora un clam a la reivindicació dels drets col·lectius i individuals, com els drets nacionals i l'alliberament de les dones. Aquesta actitud davant de la situació política del moment va comportar que el sedàs de

la censura endarrerís o denegués la publicació de moltes de les seves obres, com és el cas de ***Visita a la senyora Soler***.

Autor d'obres cabdals de la literatura catalana com *Cendra per Martina* (1965), *Totes les bèsties de càrrega* (1967) i *Mecanoscrit del segon origen* (1971), entre altres, visqué gran part de la vida a Barcelona, tot i que mai va deixar de reivindicar els seus orígens ponentins. Va obtenir diversos premis literaris i el 1979 va ser distingit amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

"Manuel de Pedrolo era incòmode per a la intel·lectualitat pel que pensava, però també perquè no s'ajuntava amb el poder".

Anna Maria Villalonga

Visita a la senyora Soler és una exhumació valuosa dels nostres clàssics moderns, un nou testimoni pedrolià que satisfà tots els requisits que podríem esperar. Es tracta d'un text llegidor i amè, construït a partir de la preponderància dels diàlegs, amb personatges ben definits i de perfil complex.

Per a **Manuel de Pedrolo**, la desinhibició sexual, l'acceptació dels desitjos i el gust per l'erotisme i el plaer formen part indiscutible de l'alliberament femení.

Fragment de l'informe de la censura

"Expediente 4516-71. Presentada con fecha 3 mayo 1971"

"Esta novela de Pedrolo, si por una parte literariamente considerada puede ser estimada como una gran novela, quizá de las mejores salidas de la mano del autor [...] No hay que decir que la fuerza sugestiva del autor, como buen novelista que es, hace aún más peligrosa a esta novela, que, por otro lado, como todas las suyas, también ofrece rasgos acentuados de erotismo en las descripciones que nos presenta de la realización del acto sexual."

Visita a la senyora Soler (fragment del llibre)

[...] Però després s'allunya, obre la porta i torna a tancar-la silenciosament. Ella es mig incorpora, espia les remors que venen de l'altra banda, espia molta estona, perquè ell s'entreté.

Finalment sent el cop de la porta del pis, i aleshores torna a reclinar-se sobre el coixí. Rebutja els llençols que la mig cobreixen i amb les mans es palpa el ventre encara adolorit. Se'l toca lentament, per tots costats, i després deixa que els dits reposin sobre la pell tota càlida.

No es belluga fins que el fred comença a penetrar-la, i aleshores s'incorpora com amb recança, desplaça les cames cap a una banda de llit i es queda mirant la taca fosca, encara vagament humida, que li embruta les cuixes i ha sollat la roba. Allarga la mà, com per tocar-la, però l'allunya de nou sense haver-ho fet.

Es mou amb unes cames de palla, mira amunt i avall del corredor, com per assegurar-se que està sola, i aleshores va cap a la cambra de bany.

Es queda uns moments davant l'espill per veure la seva cara canviada, defuig l'esguard amb un estrany disgust, s'asseu sobre la porcellana i, la testa sobre les mans que recolza en els genolls, orina amb dificultat. En veu baixa es pregunta:

—Per què, per què ho he fet?

Té novament els ulls plens de llàgrimes, però lluita per retenir-les, ho aconsegueix, s'aixeca, es renta la cara amb gestos desmenjats i surt de nou al corredor, cap a la cambra.

Es vesteix tot contemplant la taca que clapa el llit de fosc i després, amb un gest impulsiu, estira els llençols.

Busca tot seguit per l'armari, però li cal enfilar-se, perquè els descobreix dalt de tot. En abandonar la cadira que li ha servit d'escambell, es posa els dits sobre els polsos, se'ls prem més fort que d'habitud i, amb esforç, es mou encara cap al llit.

El refà amb extrema lentitud, repetint els gestos cada cop més maldestres, gairebé sense veure res, perquè les llàgrimes se li tornen a abocar als ulls. Després arreplega el llençol que ha canviat, mira on deixar-lo i per fi l'abandona a la cambra de bany.

Es renta per segon cop la cara, mirant d'esborrar la seva expressió gairebé malsana, tanca els llums i s'arrossega cap al rebedor.

Sobre el seu abric hi ha un full de bloc arrencat. L'agafa i llegeix un número de telèfon. El rebrega entre els dits, els ulls fits al seu davant, però després torna a allisar-lo, se'l fica a la cartera, es posa l'abric i abandona el pis. [...]

*“Només resta plantejar-nos una pregunta: és lícit publicar una novel·la que l'autor havia rebutjat? Honestament, quan aquest autor és **Manuel de Pedrolo**, pensem que sí. I així ho han acceptat i corroborat al llarg del temps la seva família, amics i estudiosos.”*

Anna Maria Villalonga

Visita a la senyora Soler

Manuel de Pedrolo

Edició i pròleg d'**Anna Maria Villalonga**

Pàgines: 312

PVP 20,00 €

ISBN: 978-84-124015-6-1

[Editorial Fonoll](#)

Editorial Fonoll

És una editorial independent de les terres de Ponent que vol treballar els llibres amb paciència, amb cura, tal com es treballa la terra que els envolta. Aposten per una edició sostenible des de tots els aspectes: proveïdors km0, un catàleg amb només una dotzena de novetats anuals per poder-les mantenir vives a les llibreries més enllà de la immediatesa de les novetats i amb la voluntat de crear un catàleg de "llibres de fons". Aposten també per la recuperació d'autors de Ponent que mereixen estar de nou a les llibreries, com és el cas de Concepció G. Maluquer i Joan Barceló, però no només, ja que també tradueixen autors que bé es mereixen ser llegits en català, com Ödön von Hórvath, o Kurt Vonnegut. Publiquen llibres de temàtica diversa, des de literatura a no-ficció, amb una especial incidència en la poesia, un catàleg amb la seva empremta que no és localista sinó amb voluntat global.

Editorial Fonoll és també una manera d'entendre la literatura i la cultura catalana des de la perifèria, des d'aquells marges de la centralització cultural que s'exerceix des de la metròpoli, i que massa sovint les institucions promouen per inèrcia. Una visió del país amb perspectiva i òptica diferents.

No volem que els llibres s'aturin a les prestatgeries, sinó que siguin vius, sempre en moviment, en diàleg constant amb el lector.